

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417213987
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4417213987.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát so sídlom Bratislava, Záhradnícka 27, IČO: 37 925 458, za účasti intervenienta na strane žalobcu Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1. HEAVEN REAL s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Bernolákovo námestie 21, IČO: 43 970 460, zastúpený: JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Nitra, Farská 40, IČO: 51 721 554, 2. H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C., S. XX, zastúpený: Mgr. Martin Lieskovský, advokát so sídlom Nitra, Farská 40, IČO: 42 427 291, o 4.960,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. marca 2019 č. k. 6C/109/2017-140, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 25. marca 2019 č. k. 6C/109/2017-140 pri právnom posúdení podľa § 489, § 415, § 420 ods. 1, 2, § 427 ods. 1, 2, § 129 ods. 3, § 517 ods. 2 Obč. zákonníka (ďalej iba „OZ“), § 3 ods. 1, 3, § 24 ods. 1, 2 a 7, § 24a ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z., o povinnom zmluvnom poistení a § 2 ods. 2 písm. c/ a § 116 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke, uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.960,62 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 25.11.2016 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. (výrok I.)

2. Podanú žalobu voči žalovanému v 2. rade súd ako nedôvodnú zamietol. (výrok II. rozsudku)

3. Žalovanému v 1. rade bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP), pretože žalobca mal vo vzťahu k tomuto žalovanému úspech v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom na súde prvej inštancie. (výrok III. rozsudku)

4. Žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP), pretože tento žalovaný bol vo vzťahu k žalobcovi úspešný v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. (výrok IV. rozsudku)

5. Súd žalovanému v 2. rade voči intervenientovi na strane žalobcu nepriznal náhradu trov konania, pretože intervenient na strane žalobcu nebol stranou sporu a obrana žalovaného v 1. rade smerovala iba voči žalobcovi ako strane sporu. (výrok V. rozsudku)

6. Súd zároveň náhradu trov konania intervenientovi na strane žalobcu voči žalovanému v 1. rade nepriznal, pretože intervenient na strane žalobcu vstúpil do konania na základe vlastného rozhodnutia a takisto na základe vlastného rozhodnutia sa dal v konaní právne zastupovať, pričom vstup do konania ako aj právne zastupovanie vzhľadom na predmet sporu nebolo bezpodmienečne nutné, keďže zo strany intervenienta postačovalo pre rozhodnutie vo veci iba jeho jedno stanovisko ohľadne platenia poistného. Zo strany intervenienta na strane žalobcu nešlo potom o trovy konania, ktoré by boli odôvodnene a účelne vynaložené v zmysle § 251 CSP, ktoré by vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. (výrok VI. rozsudku)

7. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, prvoinštančný súd na základe dokladov v spise sa nachádzajúcich mal za preukázané, že žalobca poskytol poškodenému z poistného garančného fondu (§ 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z., plnenie za škodu spôsobenú motorovým vozidlom žalovaného v 1. rade v celkovej výške 4.960,62 eura pozostávajúcu z nákladov na opravu poškodeného vozidla z dôvodu spoluúčasti v sume 245,09 eura a z nákladov za odťah poškodeného vozidla v sume 58,80 eura. Výšku tohto plnenia žiadna zo strán sporu v priebehu konania nerozporovala. Vzhľadom k tomu, že žalobca predmetné plnenie poskytol poškodenému za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného v 1. rade s poukazom na ust. § 24 ods. 7 cit. zák., vzniklo mu následne právo na náhradu plnenia poskytnutého poškodenému za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného v 1. rade, t. j. na náhradu v sume 4.960,62 eura. Súd potom z uvedených dôvodov, ako aj s poukazom na tú skutočnosť, že motorové vozidlo žalovaného v 1. rade nebolo ku dňu spôsobenia dopravnej nehody poistné, ako aj s prihliadnutím na to, že žalobca nahradil poškodenému škodu spôsobenú motorovým vozidlom žalovaného v 1. rade, s poukazom na ust. § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z., súd podanej žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade vyhovel.

8. Podanú žalobu voči žalovanému v 2. rade súd zamietol, keďže bol toho názoru, že v danom prípade bol žalovaný v čase predmetnej dopravnej nehody konateľom žalovaného v 1. rade a ako vodič spôsobil dopravnú nehodu daným motorovým vozidlom, avšak pri plnení pracovných úloh u žalovaného v 1. rade. S prihliadnutím na obsah ust. § 427 OZ žalobu žalobcu smerujúcu voči žalovanému v 2. rade zamietol, keďže bol toho názoru, že pasívna vecná legitímácia tohto subjektu nie je daná, pretože škoda spôsobená pri predmetnej dopravnej nehode bola spôsobená poškodenému prevádzkovou činnosťou žalovaného v 1. rade podľa § 420a ods. 1, 2 písmeno a) OZ, pričom zodpovednosť žalovaného v 2. rade za škodu spôsobenú uvedenou dopravnou nehodou je vylúčená podľa § 420 ods. 2 OZ. Podľa tohto ust. škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili, pričom tieto osoby samé za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je však vylúčená. Z uvedeného vyplýva, že zodpovednosť žalovaného v 2. rade, ako konateľa žalovaného v 1. rade nie je daná.

9. Súd okrem istiny úspešnému žalobcovi priznal aj príslušenstvo pohľadávky, t. j. ročný úrok z omeškania tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku podľa § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom táto úroková sadzba ku dňu 25.11.2016 predstavovala 0,00 %, a teda žalobca si uplatnil príslušenstvom pohľadávky v zmysle právneho predpisu.

10. Proti tomuto rozsudku vo veci samej, proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovanému v II. rade, ako aj proti naň nadväzujúcemu výroku IV., o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca, argumentujúc odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f), d) a h) CSP. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/109/2017 zo dňa 25.03.2019 zmenil tak, že žalobe voči obidvom žalovaným v plnom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania. Eventuálne navrhol odvolaním napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

11. Žalobca zastáva názor, že ním podaná žaloba, resp. žalobný návrh je dôvodný v plnom rozsahu, tak vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a takisto aj voči žalovanému v 2. rade. Žalovaný v 2. rade neprodukoval v konaní pred súdom prvej inštancie žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že v čase dopravnej nehody bol použitý pre činnosť žalovaného v 1. rade. Samotná skutočnosť, že žalovaný v 2. rade bol konateľom žalovaného v 1. rade v čase, v ktorom sa stala predmetná dopravná nehoda automaticky neznamená v zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatovanie súdu, že žalovaný v 2. rade predmetným motorovým vozidlom spôsobil dopravnú nehodu v súvislosti s plnením pracovných úloh pre žalovaného v 1. rade. Vzhľadom k uvedenému preto súd podanú žalobu s poukazom na ust. § 427 OZ voči žalovanému v 2. rade zamietol, pretože bol toho názoru, že pasívna legitímácia u tohto subjektu nie je daná.

12. Už s podaným odporom žalovaný v 2. rade vôbec nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu v tom smere, že jeho zodpovednosť v zmysle § 420 ods. 2 OZ je vylúčená. Ak by žalovaný v 2. rade aj pracoval pre žalovaného v 1. rade, čo začal tvrdiť až na pojednávaní dňa 25.03.2019 bez predloženia dôkazu, žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pri činnosti, pri ktorej došlo k predmetnej dopravnej nehode a k vzniku škody sledoval výlučne záujmy žalovaného v 1. rade, a nie napr. záujmy tretej osoby, resp. svoje osobné záujmy. V danom prípade nie je na mieste, aby súd prvej inštancie celú vec uzavrel iba preto, že žalovaný v 2. rade bol konateľom žalovaného v 1. rade, plniaci si pracovné úlohy, a preto jeho pasívna legitímácia nie je v tomto spore daná.

13. O dôvodnosti podanej žaloby voči žalovanému v 2. rade svedčí aj judikatúra (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/134/2009 zo dňa 31.08.2010). Zák. č. 381/2001 Z. z., konkrétne ust. § 20 ods. 1 bola zriadená kancelária poisťovateľov, ako právnická osoba, ktorá okrem iného poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu. Zo znenia ust. § 24 ods. 2 písm. b) cit. zák. vyplýva, že kancelária poskytuje plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla namiesto osoby, ktorá za škodu zodpovedá. Osobou bez poistenia zodpovednosti je preto tá osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a nemá uzatvorenú poistnú zmluvu podľa § 3 zák. č. 381/2001 Z. z. V prípade poskytnutia poistného plnenia za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b) cit. zák., má kancelária právo postihu voči tomu, u koho je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa príslušných ust. OZ. Kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho aj plnila. Kancelária má aj právo postihu voči osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t. j. vodičovi. Vodič vozidla, ktorý zaviniel dopravnú nehodu nepochybne zodpovedá za škodu podľa § 420 OZ, pretože škodu zaviniel vozidlom, ktoré nebolo poistené. Svojej zodpovednosti sa takýto vodič môže zbaviť s poukazom na ust. § 420 ods. 2 OZ, keď preukáže, že škoda bola spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili.

14. Žalobca svoje skutkové tvrdenia preukazuje záznamom o dopravnej nehode, ak žalovaný v 2. rade tvrdí, že za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ nezodpovedá, tak s poukazom na ust. § 420 ods. 2 OZ mal svoje tvrdenia preukazovať, čo nepreukázal. V civilnom procese platí negatívna dôkazná teória, podľa ktorej dochádza k preneseniu dôkazného bremena na subjekt tvrdiaci opak. V danom prípade žalobca v podanej žalobe tvrdí, že jeho nárok aj voči žalovanému v 2. rade je dôvodný. Tento žalovaný je potom povinný preukázať vykonávanie akejkoľvek činnosti pre žalovaného v 1. rade. Pracovná zmluva žalovaného v 2. rade doteraz z jeho strany predložená nebola. Žalovaný v 2. rade v rámci vlastnej procesnej obrany mal použiť, resp. označiť dôkazy, čo neurobil.

15. Žalovaný v 1. rade nemôže zodpovedať podľa § 420a ods. 1, 2 OZ, ako nesprávne v napadnutom rozsudku konštatoval súd prvej inštancie. Žalobca má právo postihu voči žalovanému v 2. rade, ktorý porušil pravidlá cestnej premávky v zmysle § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z., pričom žalovaný v druhom rade zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ. Žalovaní v 1. a 2. rade zodpovedajú za spôsobenú škodu spoločne a nerozdielne v zmysle § 438 OZ, čo znamená, že právo si žalobca môže uplatniť voči ktorémukoľvek zo žalovaných, alebo voči obidvom súčasne.

16. Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25.03.2019 č. k. 6C/109/2017-140 je v jeho napadnutej časti správny, a preto ho žiada odvolacím súdom v napadnutej časti potvrdiť a zároveň priznať aj náhradu trov odvolacieho konania.

17. V danom prípade neboli naplnené základné predpoklady (v počte dva) k vzniku zodpovednosti žalovaného v 2. rade za škodu podľa § 420 OZ, ktorými sú: a) porušenie právnej povinnosti, b) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniklou škodou. Svojím konaním neporušil žiadnu povinnosť ukladanú zákonom č. 8/2009 Z. z.

18. Osobu žalobcu a ani jeho právneho zástupcu súd nevyzval na ďalšie skutkové tvrdenia ohľadom preukázania existencie pracovného pomeru žalovaného v 2. rade u žalovaného v 1. rade a ani ohľadom toho, či k dopravnej nehode došlo v súvislosti s plnením pracovných úloh zo strany žalovaného v 2. rade pre žalovaného v 1. rade.

19. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, napriek tomu, že odvolanie zo strany žalobcu bolo podané iba proti výrokom II. a IV. predmetného rozsudku (§ 379 písm. b) CSP - žalované nerozlučné procesné spoločenstvo) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospejúc k tomu záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

20. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

21. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v zákone. Výkladom tohto ustanovenia treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok dôvodov rozhodnutia, ale napríklad aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej mozgnej interpretácii nevyplývajú a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť vyvedené. Právo strany sporu a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Samotným účelom odôvodnenia rozhodnutia súdu je totiž preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompetentne a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu aj s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ust. § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúceho z Listiny základných práv a slobôd ako aj z čl. 1 Ústavy SR.

22. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu vo vzťahu k obidvom žalovaným ohľadne zaplatenia sumy 4.960,62 eura s príslušenstvom, pričom v prípade žalovaného v 1. a 2. rade išlo o nerozlučné procesné spoločenstvo v zmysle § 77 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie nepostupoval dôsledne v intenciách citovaných ust. CSP, čo sa prejavilo v tom, že niektoré z jeho právnych záverov sú predčasné, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní.

23. Svoje vyhovujúce stanovisko vo vzťahu k žalovanému v 1. rade odôvodnil prvoinštančný súd stručným konštatovaním, že tento subjekt zodpovedá žalobcovi v zmysle § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.

z. za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla patriacemu žalovanému v 1. rade, ktoré vozidlo nebolo ku dňu dopravnej nehody poistené, a preto poistné plnenie v žalovanej výške poskytol žalobca za žalovaného v 1. rade poškodenému z dopravnej nehody.

Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zamietnutie podanej žaloby odôvodnil súd právnym posúdením podľa § 427, § 420a ods. 1, 2 a § 420 ods. 2 Obč. zákonníka s tým konštatovaním, že zodpovednosť tohto subjektu nie je daná, resp. nemá dostatok pasívnej vecnej legitímácie, pretože škoda pri uvedenej dopravnej nehode bola spôsobená prevádzkovou činnosťou žalovaného v 1. rade. Takéto odôvodnenie prvoinštančným súdom vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za nedostatočné a nekonformné s obsahom ust. § 220 ods. 2 CSP.

24. V ďalšom konaní pri posudzovaní zodpovednosti za škodu žalovaného v 1. rade bude potrebné vychádzať z princípu objektívnej zodpovednosti, tak ako je zakotvený v obsahu ust. § 427 ods. 1, 2 Obč. zákonníka. Pokiaľ ide o posudzovanie zodpovednosti za vzniklú škodu v prípade žalovaného v 2. rade, tak tu bude potrebné vychádzať z obsahu ust. § 420 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka. Súd zameria pozornosť predovšetkým na zistenie zavinenia tohto žalovaného na danej dopravnej nehode, pretože namieťa nenaplnenie z jeho strany dvoch esenciálnych náležitostí, a to porušenie právnej povinnosti a príčinnú súvislosť medzi týmto porušením a vzniklou škodou. Právne posúdenie prejednávanej veci prvoinštančným súdom s odkazom na aplikáciu ust. § 420a Obč. zákonníka, nie je správne.

25. Pri platnosti zásady negatívnej dôkaznej teórie v rámci občianskoprávného konania, počnúc od 01.07.2016, bude na žalovanom v 2. rade, aby v konaní uniesol dôkazné bremeno tvrdenia opaku, t. j. že v čase predmetnej dopravnej nehody vykonával prácu alebo inú pracovnú činnosť pre žalovaného v 1. rade, pretože žalobca v ním podanom žalobnom návrhu takýto druh činnosti žalovaného v 2. rade pre neho popiera. Až po doplnení dokazovania v tomto smere bude môcť súd objektívne posúdiť to, či skutočne aj na strane žalovaného v 2. rade je popri žalovanom v 1. rade daná pasívna vecná legitímácia v tomto spore.

26. V súvislosti s následným právnym posúdením prejednávanej veci aj s poukazom na charakter žalovaného procesného spoločenstva na strane žalovanej (podľa § 77 ods. 1 CSP) odvolací súd dáva do pozornosti samotný obsah ust. § 438 ods. 1 Obč. zákonníka, týkajúceho sa solidárnej zodpovednosti škodcov pri vzniku škody, za ktorú škodu zodpovedajú všetci škodcovia spoločne a nerozdielne. Tento druh spoločnej zodpovednosti nie je vylúčený ani v prípade, keď jeden zo škodcov zodpovedá podľa § 420 Obč. zákonníka a druhý podľa princípu objektívnej zodpovednosti. Ak dôjde k súbehu dvoch zodpovednostných princíпов, t. j. princípu zavinenia podľa § 420 Obč. zákonníka a princípu objektívnej zodpovednosti podľa § 427 Obč. zákonníka, zodpovedajú za škodu obidvaja (prevádzkovateľ vozidla a aj jeho vodič) spoločne a nerozdielne.

27. Až po vykonaní dokazovania v naznačenom smere súd opätovne prehodnotí dôvodnosť uplatneného žalobného nároku formou spoločnou a nerozdielnou voči obidvom žalovaným, pričom svoje závery, ktoré ho primáli k prijatiu v poradí druhého rozhodnutia vo veci samej aj náležite a v súlade s obsahom ust. § 220 ods. 2 vety tretej CSP odôvodní.

28. Vo svojom novom rozhodnutí, pri rešpektovaní záväzného právneho záveru, ako je obsiahnutý v tomto rozhodnutí (§ 391 ods. 2 CSP), rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP). Odvolací súd tým istým procesným postupom ako vo veci samej zrušil aj súvisiace výroky o náhrade trov konania.

29. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia

opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).